

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 1.500

Letna naročnina L 3.000

Letna inozemstvo L 4.000

Poštno čekovni račun: šte. 24/12410

Leto XXII. - Štev. 23 (1103)

Gorica - četrtek, 4. junija 1970 - Trst

Posamezna številka L 70

Potrdimo svojo politično zrelost

Od leta 1947, odkar so naši kraji znova pripadli Italiji, smo imeli že lepo število raznih volitev: državnih, pokrajinskih, deželnih, občinskih. Spominjam se, kako je bilo hudo za nas demokratične Slovence v Gorici pri prvih občinskih volitvah leta 1948. Koliko zmerjanja, da smo narodni izdajalci, ker nismo hoteli na volitve skupaj s komunisti, temveč smo nastopili na samostojni listi. Takrat je bil res potreben pogum pri tistih, ki so kandidirali na listi, in pri tistih, ki so na listi nastopili kot kandidati, da ne govorim o organizatorjih. Vendar, takratni nastop je rodil tudi prvi uspeh. Slovenska lista je odnesla v Gorici nekaj nad tisoč glasov. Bil je to prvi uspeh v povojnem času.

DA DOSEZEMO 2.000

Od takrat so se uspehi počasi, a gotovo stopnjevali. Slovenska lista je stalno rasla po številu glasov in se pri zadnjih volitvah približala dveh tisočim. Ali bomo to številko pri nedeljskih volitvah dosegli? Lahko bi jo, če se otresem kompleksa dragonarstva, ki nas spremlja kot senca v naši politični zgodovini. Pokažimo, da nas lahko ločijo različna gledanja na posamezna konkretna vprašanja, toda pri osnovnem problemu, ko gre za našo narodnost, pokažimo, da smo enotni, vsi kot eden! To svojo zavest pa bomo izpričali ravno z glasom danim Slovenski listi. Kar velja za goriško mesto, velja za deželo. V naših občinah se je pri preteklih volitvah preveč glasov izgubilo po raznih italijanskih listah ali pa so glasovnice ostale bele. To velja predvsem za občino Sovodnje. Pa tudi za Doberdob in deloma za Števerjan. Ko imamo možnost glasovati za Slovensko listo, je vsak glas, oddan drugim strankam, zavržen glas. Kajti prva naša dolžnost je, izpričati svojo prisotnost na tem delu italijanske republike.

MLADINA STOPA NA PLAN

Druga razveseljiva stvar pri sedanjih volitvah je prisotnost mladine v tako velikem številu. To so poudarili tudi tržaški dopisniki v našem listu. Se nikoli ni bilo med kandidati Slovenske liste toliko mladih ljudi kot prav sedaj. Pa tudi pri volilni agitaciji se mladi niso še nikoli tako zavzeli kot to pot. Tisti, ki so menili, da je naša slovenska politika zadeva starejše generacije, ki je prinesla svoje navdušenje iz časov fašizma, in so zato upali, da bo s to generacijo tudi konec slovenstva v teh krajih, so se hudo zmotili. Sedaj stopajo na plan mlade moči, ki so zrastle po vojni. In pričajo nam, da so pravilno slovensko in demokratično usmerjene.

POKAZALI SMO SLOGO

Pa še eno veselje me navdaja ob teh volitvah, in sicer to, da smo demokratični Slovenci slozni kot morda še nikoli do sedaj. Med volilno kampanjo ni bilo opaziti kakih trenj med kandidati iz raznih političnih skupin, ki se zbirajo okrog LIPE, pa naj gre za pripadnike SLG ali Slovenske leve ali krščanskih socialistov ali SDZ. Bil je čas, ko se je zdelo, da bo vse treskalo, vsaj ball smo se, da bo. Toda čut politične zrelosti in odgovornosti je to pot zmagal nad morebitnimi skupinskimi strastmi in koristmi. To je dobro znamenje, ker vemo, da ni bilo ob vseh volitvah tako.

RAZGLASENA STRUNA

Seveda mora biti tudi razglaseva struna pri tako velikem koncertu kot so občinske in pokrajinske volitve. Ta razglaseva struna so naši komunisti in njih sopolitniki. Ti so edini motili skladje volilne propagande po slovenskih vaseh. Toda s svojimi volilnimi gesli in argumenti so izpričali, da so stari, da spadajo v zgodovino in ne v sedanji čas. Dušan Lovriha, poslanec Lizzero, tovariš Jarc in še drugi rdeči propagandisti po naših vaseh

so s svojo volilno kampanjo pokazali, da so po svoji miselnosti ostali tam nekje v letih 1947 in 1948. Zanje je dvajset let zgodovine in razvoja prešlo zaman. Od »naprednosti« jim je ostalo še samo ime, sicer so najbolj nepremakljivi konservativci.

ZBERIMO SE OKROG LIPE

Zaradi tega se ne smemo bati njih propagande in njih dela, ker prihodnost je v rokah naprednih ljudi. Takšni so sedaj tisti med nami, ki se zbirajo okrog LIPE, in ne tisti, ki se tiščijo za srpom in kladivom. Iz tega razloga je v nedeljo potrebno še to, da se v še večjem številu zberemo okrog LIPE in potrdimo tako svojo politično zrelost in naprednost.

MIKLAUV BOZIC

Novo potovanje sv. očeta

29. maja, na petdeseto obletnico mašniškega posvečenja sv. očeta Pavla VI., je bilo v Vatikanu objavljeno, da namerava sv. oče v drugi polovici novembra opraviti svoje do sedaj deveto in najdaljše potovanje v inozemstvo.

Obiskati namerava Manilo na Filipinih in Sidney v Avstraliji. V obeh mestih se bodo zbrale k zasedanju škofovske konference dežel Daljnega vzhoda. S tem, da bo sv. oče na teh konferencah osebno sodeloval, bo dal posebnega poudarka zbornemu vodenju Cerkve in prispeval k okrepljenju zvez med Daljnim vzhodom in Sv. Sedežem. Sv. oče bo odsoten iz Rima kar petnajst dni.

Z naznanitvijo tega apostolskega potovanja je, kakor se zdi, zaenkrat arhivirana možnost, da bi sv. oče letos potoval na Japonsko, o čemer se je mnogo govorilo in pisalo. Japonska bo namreč letos praznovala zelo tragičen jubilej: eksplozijo prvih dveh atomskih bomb, ki sta 6. in 11. avgusta 1945 popolnoma razdejali japonski mesti Hirošima in Nagasaki.

Dežele Daljnega vzhoda sicer v večini niso krščanske, toda povsod živi mnogo katoličanov. Najbolj katoliška dežela, vsaj formalno, so Filipini, kjer je krščanih 23 milijonov prebivalcev; so pa versko zaradi pomanjkanja duhovščine zelo zane-marjeni. Cvetoeče krščanske skupnosti so tudi v Avstraliji (2.600.000 od 12 milijonov),

Demonstracije proti NATO v Rimu

Oba dneva, ko so pretekli teden zasedale v Rimu članice NATO zveze, je prišlo do številnih demonstracij po rimskih ulicah. Najbolj glasni so bili seveda študentje, člani študentske leve, ki sploh menijo, da je treba vso sedanjo zgradbo družbe porušiti in na njenih razvalinah zgraditi nekaj novega. Kaj bi naj bilo to novo, pa sami ne znajo povedati.

26. maja so se mladinci študentske leve zbrali na Trgu sv. Pavla, kjer so skušali ustvariti povorko, ki naj bi se usmerila proti kraju, kjer je bilo zasedanje Atlantske zveze, toda policija je ta poskus naglo in odločno onemogočila. Pač pa so trajale protestne manifestacije levičarskih študentov ves dan v rimskih četrtih Garbatella in Testaccio. V spopadih s policijo je bilo ranjenih 34 oseb.

27. maja pa je bila množična manifestacija na Trgu sv. Janeza. Na tem protestnem shodu je bil glavni govornik grški komunist Teodorakis, ki je posebno grmel zoper Atlantsko zvezo, češ da podpira polkovniški režim v Grčiji. Režim v Grčiji je gotovo izrazil primer desničarske diktature, toda značilno je to, da nikjer ne pride do protestov zoper levičarske diktature, čeprav so v zatiranju svobodaščini

Dva dni je trajalo v Rimu za ves svet, zlasti pa za Evropo zelo pomembno zasedanje držav, ki so članice Severnoatlantske obrambne zveze, tudi NATO imenovane. Zasedanje je potekalo 26. in 27. maja v veliki kongresni dvorani palače EUR. Vodil ga je islandski zunanji minister Jonsson ob navzočnosti predstavnikov petnajstih držav-članic, ki so bili pretežno vsi zunanji ministri.

Zasedanje je odprl predsednik italijanske vlade Rumor, ki je uvodoma omenil podobno zasedanje NATO v Rimu pred devetnajstimi leti. Tedaj je bil svetovni položaj bistveno drugačen. Severnoatlant-

sko zavezništvo, ki je vedno imelo le obrambni značaj, je doseglo svoj namen: zagotovilo je mednarodno varnost in omogočilo dolgo dobo gradnje.

Isto misel je za Rumorjem ponovil tudi predsedujoči Jonsson. Moč NATO zavezništva, je dejal, je v dejstvu, da je znalo združiti enotnost v različnosti, da je zagotovilo skupno obrambo in da je dalo Evropi relativen mir.

Besedo je nato dobil še tajnik Atlantske zveze Italijan Manlio Brosio. Izrazil je prepričanje, da bo to zavezništvo potrebno vse do tlej, dokler ne bo Evropa premo-gla novega ravnotežja sil in dokler ne bosta dve veliki sili, Sev. Amerika in Sovjetska zveza, temu ravnotežju sil dali svojega odločilnega prispevka.

SREČANJE ZUNANJIH MINISTROV

Po uvodni svečanosti so se zbrali zunanji ministri na posebno sejo. Osnovni vprašanja razgovora sta bili: odnosi med Vzhodom in Zahodom z ozirom na medsebojni razgovor ter možnost evropske konference o skupni varnosti odnosno vprašanje odnosov s Sovjetsko zvezo in ostalimi vzhodnoevropskimi državami.

Pri tem so prišla do izraza zelo različna stališča. Grčija in Portugalska sta zavrnili kakršno možnost razgovora s Sovjetsko zvezo, češ da se njena politika ni v ničemer spremenila. Nasprotno pa je britanski zunanji minister Stewart bil za to, da se ustanovi stalna komisija, ki naj preučuje odnose z Vzhodom. Za sklicanje konference s Sovjetsko zvezo se je izrekel tudi francoski zunanji minister, enako italijanski minister sicer s pridržkom, da je treba konferenco dobro pripraviti in imeti nekaj predhodnih pogovorov.

Ameriški zunanji minister Rogers je bil nasprotno mnenja, da še ni prišel čas, ko bi se lahko sklepalo o evropski varnostni konferenci. Pogodba, ki jo je podpisala Češkoslovaška s Sovjetsko zvezo, dokazuje, da misli slednja še naprej ohraniti svoje čete na češkoslovaškem ozemlju. Varšavski pakt razpolaga z močnimi silami in zato je nujno potrebno, da NATO vztraja na ravnotežju sil. Rogers je tudi prečital pismo predsednika Nixona o stališču Sev. Amerike do razpleta vojaških dogodkov v Kambodži.

NIXON O KAMBODŽI

Nixon pravi, da bo mogel ameriško stališče do Kambodže razumeti le tisti, ki pozna smotre ameriške politike v Aziji in na Tihem oceanu. Ta politika sloni na spoštovanju neodvisnosti, samostojnosti in zemeljske celovitosti Kambodže v okviru sedanjih meja. Komunisti so že dalj časa izkoriščali kamboško ozemlje kot bazo za svoje napade na Vietnam. Če se ne bi proti njim nastopilo, bi morale ostati ameriške čete v Vietnamu v nedogled. Dokler ne bo sovražnik prepričan o trdni odločenosti Sev. Amerike, uspešno zagotoviti demokracijo v Južnem Vietnamu, ne bo moglo priti do resnih razgovorov.

Ameriške operacije v Kambodži so po Nixonovih navedbah do 25. maja zabeležile sledeče uspehe: komunistom je bilo zaplenjenih 1.800 topov, 11.000 kosov osebn-

ga orožja, 600.000 nabojev, 26.000 min za minometalce, 2.800 min in 4.517 ton riža. Ubityh je bilo 7.900 komunističnih gverilcev ter pripadnikov severnovietnamskih čet, medtem ko so izgubili Severnoamerikanci 210, Južnovietnamci pa 451 mož.

ZAKLJUČNO POROČILO

Na koncu zasedanja je bilo izdano zaključno poročilo. Ministri NATO držav so pripravljene vzpostaviti stike z evropskim Vzhodom, so pa istočasno mnenja, da še ni prišel čas za sklicanje vseevropske konference o varnosti. Ministri pozdravljajo novo zunanjo politiko bonnske vlade do socialističnih držav in pozitivno ocenjujejo ameriško-sovjetske razgovore za omejitve strateškega oroževanja, so pa zaskrbljeni zaradi napetega položaja v Sredozemlju. Ministru Moru je bila poverjena naloga, da po diplomatski poti posreduje zaključno poročilo zasedanja NATO pakta vsem zainteresiranim državam, v številni nevtralne in nevrščene ter beleži odmev posameznih vlad na pobude, ki jih poročilo vsebuje.

Poročilo podčrtava, da mora mir sloneti na vsestranskem spoštovanju suverenosti, politične neodvisnosti in ozemeljske nedotakljivosti vsake evropske države ne glede na njen družbeni ali politični sistem. Vsak narod ima pravico, da si sam gradi bodočnost brez vsakršne zunanje grožnje ali pritiska.

Glavni del dokumenta pa je posvečen odnosom z državami vzhodnega bloka. Ministri so z zadoščanjem ugotovili odprtje ali nadaljevanje raznih pogajanj ali razgovorov, za katere so dale pobudo različne članice zavezništva. Poročilo posebej omenja razgovore, ki jih je nemška vlada v Bonnu začela s Sovjetsko zvezo, s Poljsko in z Vzhodno Nemčijo; enako pozdravlja štiristranske razgovore velesil in Berlinu ter pogajanja med ZDA in Sovjetsko zvezo glede omejitve strateškega oroževanja, ki sedaj potekajo na Dunaju. Ta pogajanja so silno važna za varnost evropskih narodov in za bodočnost človeštva. Večstranski stiki, ki so trenutno v teku v Moskvi, v Varšavi, na Dunaju in v Berlinu so lepa prilžnost, da se po njih pripravi vrsta konferenc o evropski varnosti in sodelovanju. V zvezi s tem ministri NATO organizacije ne zavračajo možnosti, da bi se ustanovil stalen odbor, ki naj bi pripravljala te stike.

Strahoten potres v Peruju

Preteklo nedeljo ob 21,20 po srednjeevropskem času je zadela tihomorsko državo Južne Amerike Perú strašna naravna katastrofa. Izredno močan potres je opustošil gorsko področje, kjer leži mesto Huaraz ter obalo ob Tihem oceanu z več pristanišči kot so Chimbote in Trujillo.

Središče potresa, ki je trajal 40 sekund in je imel 7,7 stopenj Richterjeve potresne lestvice, je bilo nekje na Tihem oceanu. Glavno mesto Peruja, Lima, ni bilo prizadeto.

Poročila o številu žrtev in obsegu razaranja so seveda nasprotujoča, saj so v glavnem zveze s področjem, kjer je divjal potres, še vedno prekinjene. Trajalo bo nekaj dni, da se bo dalo ugotoviti, koliko je dejansko bilo žrtev. Prva poročila govorijo o več tisočih, a jih je treba vzeti s pridržanostjo.

Podoba slovenskega javnega delavca

V dobi moje prve mladosti, to je tam nekje pred prvo svetovno vojno, smo bili vajeni imeti o izvoljenem vodniku občinske uprave, to je o županu določeno patriarhalno sliko. Po prvi vojni je v naši ožji domovini, to je na Primorskem zaradi čisto novih razmer podoba tradicionalnega župana kmalu obledela. Fašizem je uničil občinsko samoupravo, ukinil občinske volitve in od zgoraj uradno postavljati občinam načelnike, ki jim je poiskal iz srednjeveške ropotarnice tudi političnemu sistemu primerno ime, namreč »podeštā«, to je »oblastnik« namesto prejšnjega imena »sindaco«, slovensko »župan«. Kar samo po sebi umevno je bilo, da so bili za »podeštā« izbrani izključno le goreči pristaši fašistične stranke; prav tako je bilo skoraj samo po sebi umevno, da so v slovenskih občinah opravljali »podeštatsko« funkcijo ljudje italijanskega rodu in nedomačini, v večini primerov celo brez bivanja v občini.

Ti podeštati — ali njihčasni namestniki z imenom »komisarji« — so upravljali občinske zadeve in zlasti občinsko blagajno brez vsake kontrole ljudstva, na pram občanom so bili to mali diktatorčki, toda za vsako nezakonskost so imeli varno križje v fašistični stranki, ki so ji bili poslušno orodje.

Po zlomu fašizma se je obnovila občinska samouprava, izvolili smo svobodno zopet tradicionalne župane, toda še po petindvajsetih letih je opaziti zlasti med preprostejšim ljudstvom, da niti občani nimajo jasne pojma o vlogi župana in občinskih svetovalcev niti izvoljeni občinski svetovalci in župani v podeželskih občinah si niso vedno na jasnem, kakšno je njih poslanstvo.

Predvsem ni prav nič nujno, da bi morale občinske uprave posnemati suženjske sestave osrednje državne vlade — kakor se to hoče doseči po italijanskih občinah.

Se manj je nujno, celo škodljivo in krivično je, če se občinske zadeve rešujejo po strankarskih merilih. Nujno pa je, da sprejemo izvolitev za svetovalce in župana le taki mošje, ki imajo nekoliko časa na voljo za občinske zadeve, zadostno mero poštenosti (kajti svetovalci ne prejema nobene nagrade ali odškodnine za zamudo časa, župan pa le majhno, premajhno odškodnino ali nagrado) in primerno izobrazbo za razumevanje javne uprave, ljubezen do občinske skupnosti, poštenost, umirjenost, pravičnost, značajnost in vse take lastnosti, ki dvigajo moža nad povprečnost.

LIK ŽUPANA

Županu pritiče primerna starost. Župana si predstavljamo kot uglednega moža s primerno izobrazbo, razumnostjo, naravno brhnutostjo, z očetovskim vedenjem, kot družinskega očeta in uglednega moža na sploh, ne kakega reveža, pa tudi ne bogatina. V županu smo vajeni videti moža, ki opravlja to poslanstvo ne zaradi čistih plač in ne zaradi osebnih interesov, pa tudi ne iz strankarske zagribenosti, ampak iz čistega idealizma, iz nesebičnosti, iz ljubezni do skupnosti. Seveda smo vajeni v županu tudi videti moža, ki hodi k maši in ki je vsekakor cerkveno poročen in ne živi »na meter« pokrivač s kakim papirnatom dokumentom neke in nekakšne civilne poroke, ki pred Bogom prav čisto nič ne velja.

Za župana ni dovolj, da je ustrežljiv v tem, da tudi na domu podpisuje papirje svojim občanom, pač zato, ker ga je na županstvu tako redko najti, ampak bo pričakovati svojih občanov zadostil tedaj, če bo sedel na županstvu vsaj vsak drugi dan, in to ne po pol ure, ampak po dve uri, tako da se občinski posli hitreje in bolje rešujejo.

Končno smo bili nekoč vajeni videti župana, kako je od časa do časa pregledal vso občino, ceste in pokopališča, kanalizacijo in smetišča, šolska poslopja in morebitne krajevne znamenitosti, parke in spomenike itd. Takšna skrb za občino terja časa in drugih žrtev. Če kdo tega časa in take poštenosti nima, zakaj pa se je dal ali pustil voliti?

Župan ima v pomoč občinske svetovalce in izmed teh tako imenovani ožji odbor. Če ti pomočniki niso vešč svoje funkcije, je treba, da jih župan pouči, kakšne so njihove dolžnosti, in da od njih zahteva, naj bodo pozorni na vse občinske probleme enako.

VLOGA OBČINSKIH SVETOVALCEV

Vsak občinski svetovalec bi moral imeti vedno pred očmi dvojce: splošne občinske zadeve in posebne probleme tiste frakcije, tiste vasi, tistega zaselka, v katerem je on sam doma. Smešno je vedenje in govorjenje takšnih občinskih svetovalcev,

ki poznajo samo svojo vasico in samo za svoj zaselek iščejo pri občinski blagajni pomoč tudi za najbolj nepotrebne ali najbolj nemogoče reči, medtem ko ne poznajo splošnih občinskih problemov. Prav tako je smešno, če svetovalci iz frakcij boječe kinajo vsem zahtevam občinskega središča.

V neki slovenski občini je kar zabavno gledati vedenje in opazovati govorjenje občinskih svetovalcev neke vasi: zahtevajo nemogoče reči za svojo malo frakcijo: poštni urad, otroški vrtec za šest otrok, zdravniški ambulatorij za par starih ljudi, celo cerkveni zvonik, vse to naj bi zgradila mala občina, ki je polna dolgovi.

Taisti zastopniki one frakcije pa se ne zgamejo za nujno izravnavanje kake občinske poti in za razširjenje kake druge in ne za potrebno spremembo javne razsvetljave, in ne za kanalizacijo in za športno igrišče, čeprav gre za malo stroškov, medtem ko pustijo brezbrizno zapravljati denar za neprimerno manj važne in nepotrebne stvari pri središču občinskega področja.

BREZBRIZNOST NASEGA LJUDSTVA

Med našim ljudstvom se je razpasla tolikšna brezbriznost do vsake politične aktivnosti, do vsake odgovornosti za skupnost; tako zelo je upadla požrtvovalnost in usahlmila celo ambicija za javne funkcije — kot so prav na primer funkcija občinskega svetovalca. Zato je težko ali nemogoče dobiti dobrih kandidatov za občinske svete. Zato se v marsikaterem občinskem svetu ponavljajo večidel iste osebe, ki pridejo na površje ne zaradi sposobnosti in primernosti, ampak le zato, ker drugi boljši nočejo sprejeti kandidature.

Vzrok za apatijo mnogih primernih pa so bridka razočaranja, ki jih je povzročila vsa povojna politika Slovenske demokratske fronte, in njena nenehna defetistična propaganda proti vsem pravam idealom.

Taka politika in taka propaganda slovenskih marksistov ni ljudstva niti moralno niti kulturno niti politično vzgajala, ampak ga je načrtno demoralizirala ter globoko razočarala, tako da to ubogo in tolikokrat preizkušeno ljudstvo med Trstom in Gorico nima več upanja v nikogar in ne smisla za nikakršno skupnost, za nikakršno organizirano delo in ne za posebno požrtvovalnost.

Zato je tako težko dobiti kandidate za politično funkcijo v podeželju, zato se dogaja, da prihaja na volilne liste in v deželjske občinske odbore več nesposobnih stremuhov kakor sposobnih in poštenih ter požrtvovalnih oseb in do županske časti kak civilno poročen možakar ali kak brezbrizni in zanikrni sebičnež. Ni čuda, da v kaki občini raste težnja, da bi se priključili mestu, ki je sedež pokrajine. Člani občinskih uprav namreč nimajo nikakršnega stika z ljudstvom; dajo se izvoliti in potem znajo le kimati kaki trojki, kakorkoli jim ta po »podeštatsko« vodi upravo. Oj, koliko dela in truda bo treba, da bi vsaj novemu delu vzgojili popolnejšo podobo o županih in občinskih svetovalcih!

Senior

S TRŽAŠKEGA

Rojan

Proteklo nedeljo, 31. maja smo slavili deveto obletnico otvoritve Marijinega doma. Na praznik sv. Rešnjega Telesa 28. maja je bila sv. maša za vse njegove dobrotnike in teh je veliko.

Pri nedeljski prireditvi je nastopil naš cerkveni zbor, ki je zapel 14 pesmi: najprej dve Marijini, nato pa vrsto narodnih in umetniških pesmi. Petje nas je prijetno zajelo in smo hvaležni pevcevm za trud, da so nam pripravili tako lep nastop. Prav lepa je bila vmesna povezava, ki nas je uvajala v vsako pesem. Takih nastopov bi si še želeli. Udeležba je bila zares bolj skromna, a kar nas je bilo, smo bili zelo zadovoljni.

Nastopil je tudi Ansambel mladih z Opčin, ki je zaigral vrsto narodnih pesmi. Mladi ansambel smo pozdravili z dolgotrajnim ploskanjem. S. Z.

Mladinsko bratsko srečanje

Bazoviška in dolinska župnija sta v nedeljo, 31. maja organizirali mladinsko bratsko srečanje. Dopolndne je bilo omenjeno srečanje v bazoviški cerkvi, popoldne pa v dolinski. Pri maši je sodeloval ansambel Rokovnjači, pelo pa je 30 mladih pevcev iz Ljubljane.

Iz Slovenije

Pevski festival v Cerkljah na Gorenjskem

Morda o tem festivalu cerkvene glasbe, ki je bil letos 10. maja v Cerkljah na Gorenjskem, ne bi niti pisali — čeprav to zasluži — če se ne bi bili člani moškega pevskega zbora »M. Filej« iz Gorice nanj prijavili. Bilo bi to prvič, da bi prišel na nek festival cerkvene glasbe zbor iz zamejstva, zlasti z Goriškega. Tudi iz Trsta se je prijavil slovenski zbor in sicer od Sv. Ivana.

Pa je zla sreča hotela, da ni prišel ne eden in ne drugi. V Gorici se je tri dni prej smrtno ponesrečil eden zavzetih članov zbora Peter Spacapan; ostali pevci, še vsi pod dojmom nenadne tragedije, se niso čutili razpoloženi, udeležiti se tekmovalstva; v Trstu pa je v zadnjem hipu zbolela pevovodkinja Nada Zerjal.

Festival cerkvene glasbe v Cerkljah na Gorenjskem se je letos vršil še tretjič. Na prvih dveh festivalih je sodelovalo po sedem zborov, na letošnjem enajst. Res škoda, da sta umanjala naša zamejska zbora. Gotovo bi lahko dala lep doprinos k uspehu festivala.

Letošnji je prekosil prva dva prav v vseh pogledih. Opaziti je bilo poleg številnega tudi kakovostni napredek zborov. Posebno pa je bilo razveseljivo veliko število mladih pevcev. Poleg treh mladinskih zborov in akademskega je bilo tudi v ostalih zborih opaziti precej mladih pevcev. Zbor župnije sv. Jakoba v Ljubljani je edini sodeloval na vseh treh festivalih, štiri zbori pa po dvakrat. Organizatorji so pa pogrešali zbor z Dolenjske in Primorske. Vsi sodelujoči so dobili diplome in šopke iz rok domačinke v narodni noši.

Udeležba na festivalu je bila izredna; prostorna cerkev je bila polna do zadnjega kotička. Organizacija je bila brezhibna; v dobrih dveh urah se je izvršilo vseh enajst zborov. Festival je naredil tudi korak naprej glede moderne glasbe. Predvajani sta bili dve novi skladbi.

P. Hieronim Zvegljič je ob sklepu festivala poudaril to misel: Zborov ne bomo imeli tam, kjer se ne goji ljudsko petje, a tudi to bo propadlo, če ne bomo imeli smisla za zborovsko petje. »Eno kličo po drugem.

Župnija sv. Marije Magdalene

V soboto, 30. maja je tržaški g. nadškof blagoslovil novo župnijsko središče sv. Marije Magdalene na Kolonkovcu. Ker bo nova cerkev dograjena šele v nekaj letih, je blagoslovil začasno kapelo in posvetil oltar.

V nedeljo je g. nadškof v isti župniji opravil pastirski obisk. Za slovenske vernike je maševal in pridikal ob 10. uri. Pri sv. maši se je nabralo kar lepo število naših ljudi.

Sv. maša v slovenskem jeziku bo od sedaj naprej ob nedeljah in praznikih ob 10. uri. Zanj bo skrbel p. Štok. Polna božja hiša je vedno prvi in najvažnejši dokaz, da se v Cerkvi zavedamo svojih pravic, a tudi svojih dolžnosti.

V župniji sv. Marije Magdalene bo od 14. do 21. junija tudi sveti misijon. Poskrbljeno bo tudi za slovenske vernike, a bolj tiho in zbrano.

Pastoralni obisk v Sv. Križu

Tržaški g. nadškof bo obiskal Sv. Križ pri Trstu v nedeljo, 7. junija. Maševal bo ob 10. uri.

Brazilski škofje obsojajo mučenje

Brazilijski škofje so zdaleč od vojaške diktature. Če se je splošno zdelo, da je bil vojaški udar proti levičarskemu predsedniku Goulartu upravičen, ker se je res zdelo, da se komunisti pripravljajo na prevzem oblasti, je pa danes opazno, da vojaška diktatura vidi komunizem tudi tam, kjer ga ni, npr. v zahtevah po večjih osebnih svobodnih in v graji, da se premalo stori za socialni dvig prebivalstva. Pri vsaki diktaturi se nujno uveljavlja tajna policija, ki je nihče ne kontrolira, nihče ne kliče na odgovornost in se zoper njo nihče nima kam pritožiti. Tako je bilo v Nemčiji z Gestapo, pod Stalinom z NKVD, pod Titom prvo desetletje z OZNO in kasneje z UDBO, da omenimo le nekatere najbolj znane.

V Braziliji je postalo mučenje političnih osumljenцев javna skrivnost. V inozemstvu je izšlo že veliko pričevanj tistih, ki so padli brazilske tajni policiji v roke, bili strahotno mučeni in so se mogli potem rešiti na ta ali oni način. Veliko je

Samatorca: † Jožef Avber

Po dolgi in mučni bolezni, ki je pokojnika pred dobrimi tremi leti za stalno priklenila na posteljo, je preteklo soboto, 23. maja mirno v Gospodu zaspal naš priljubljeni sovaščan Jožef Avber.

Pokojnik, ki se je blizal 84. letu starosti, je bil skrben gospodar in si je s prirojeno gostoljubnostjo znal pridobiti mnogo prijateljev, zlasti v letih, ko je bil gostilničar še pred prvo svetovno vojno. Nudil je zavetišče številnim in pogostnim voznikom ter potnikom, ki so preko Komna in Gorjanskega prihajali iz Gorice v Trst in se ustavljali v njegovi krčmi, ki je stala ob glavni cesti na kraju pod Samatorco in kateri se danes pravijo »Kresija«.

Njegova življenjska družica Marija Bratina, doma iz Vipavskih Ustij, s katero je učakal skoro 60 let zakonskega življenja, mu je v zakonu povila štiri otroke, od katerih so trije umrli še majhni, hčerko Marjeto, sedaj poročeno Bizjak, pa sta vzgojila v krščanskem in narodnem duhu.

Zivljenje zakoncev Avber ni bilo vselej posuto z rožicami, toda v medsebojni zvestobi in ljubezni sta znala sprejeti iz božjih rok tudi trpljenje, ki ga zlasti v letih druge svetovne vojne ni bilo malo. V maju leta 1943 so podivjani fašisti brez vsakega vzroka napadli pok. Avberja, ko je mirno kosil na svojem posestvu in ga tako poškodovali na glavi, da je dobil dolni mrtvoud, ki ga je potem mučil do smrti. Kot zaveden Slovenec in katoličan je po

drugi svetovni vojni z vsem srcem podpiral slovenske katoliške zavode v Trstu in Gorici ter pomagal vsakemu, ki se je nanj v potrebi obrnil.

Poleg tega je bil stalen naročnik ne samo »Katoliškega glasa«, ki sta ga z ženo vselej tako rada prebirala, temveč vsega katoliškega tiska, ki izhaja tostran in onstran državne meje.

Kot navdušen častilec Matere božje je v težkih povojnih letih, kljub surovemu nasprotovanju mnogih krasil pot, po kateri je mimo njegove domačije romala najprej luška in pozneje fatimska Marija.

Svojo vero pa je zlasti v letih popolne onemoglosti izpričeval s pogostnim prejemanjem sv. obhajila. Pregovor: Kakršno življenje, taka smrt, se je pri Jožefu Avberju dobesedno uresničil: umrl je na Marijin dan, previden z vsemi zakramenti tik pred praznikom sv. Rešnjega Telesa. Pri polni zavesti je župniku izrazil globoko hvaležnost za podeljene zakramente.

K večnemu počitku smo ga pospremili v ponedeljek, 25. maja v Samatorco, kjer je bila zanj sv. maša, nakar je njegove telesne ostanke sprejela vasa domača zemlja, katero je tako ljubil.

Za vse dobro, ki ga je pok. Avber storil katoliški in slovenski stvari, naj mu bo Vsemogočni bogat plačnik. Njegovi soprogi ge. Mariji, hčerki Marjeti in družini pa izrekamo iskreno sožalje, kateremu se hvaležno pridružuje tudi »Katoliški glas«.

Šolske sestre na grobu svojega ustanovitelja

Lani je minilo sto let, kar je mariborski škof Anton Martin Slomšek priklinal v življenje slovenske kongregacije šolskih sester sv. Frančiška za vzgojo slovenske dekleške mladine.

Provincialno vodstvo šolskih sester v Trstu je v sredo, 2. junija pripravilo potovanje v Slovenijo na Slomškov grob, ki so se ga udeležile skoro vse sestre iz hiš in postojank, katere spadajo v okvir tržaške province.

Najprej je pot vodila sestre na Ptujsko goro, kjer je bila koncelebrirana sv. maša pred čudovito podobo Matere božje, ki vse zajema pod svoj materni plašč. Sv. mašo so darovali gg. dr. Stanko Janežič, Jože Jurak in domači pater minorit. Sestre so se Bogu zahvalile za svoj poklic, prošle za vztrajnost v dobrem in obnovile svoje darovanje.

Ptujška gora je bila za vse pravlo odkritje. Je nekaj veličastnega in vredna obiska. Ze lega cerkve, ki kraljuje nad Dravskim poljem, je slikovita; še bolj pa očara gotska cerkev in Marijina podoba. Našim rojakom zelo priporočamo, da »odkrijejo« tudi to Marijino svetišče. Poleg Sv. Višarj, Brezij in Sv. gore mu gre eno prvih mest na naši zemlji.

Popoldne so sestre obiskale Maribor. V Marijini baziliki jih je sprejel stari znanec s Kostanjevice pri Gorici p. Otmar in jim govoril o Slomšku, njih duhovnem očetu, ki počiva v kripti bazilike in čaka tam svojega povelčanja. Nato so

si ogledale, seveda le od zunaj, svojo bivšo materinsko hišo v Strossmayerjevi ulici, od koder se je kongregacija razrasla v mogočno drevo, katero objema že štiri celine. S tiho bolečino so zrle na zidove, ki so bili nekdanj last kongregacije, na provincialno hišo in zraven stoječe učiteljske in se spominjale časov, ko so iz njih prihajale nove redovnice in verne slovenske učiteljice. Nacisti so leta 1941 hiši zasegli, redovnice pregnali, sedanji oblastniki pa so krivico potrdili in vztrajajo v njej do danes. Seveda pa sester to ne moti, da ne bi z ognjem prvih redovnic dela nadaljevale in stavile svojih moči na razpolago Cerkvi povsod, kamor jih Bog kliče in ljudje potrebujejo.

Praznik česenj v Mačkovaļjah

V nedeljo je mačkovaļjska mladina priredila že tradicionalni praznik česenj. Na prijetnem srečanju v zeleni naravi se je zbralo veliko številno mlajših in starejših ter preživelo nekaj ur v veselem razpoloženju ob zvokih domače pesmi in ob kocarju domače kapljice ter seveda ob česnjah, ki so bile letos ter marsikoga prve.

V priložnostnem govoru je prof. Marijan Bajc izrekol priznanje mačkovaļjski mladini, ki leto za letom organizira to srečanje. Poudaril je tudi važnost in pomembnost prosvetnih društev po naših vaseh, saj imajo zahtevno in odgovorno nalogo, da v današnji stvarnost ohranjajo navade in tradicije, da uveljavljajo materin jezik ter ohranjajo narodno zavednost ter gojijo družabnost in zdravo zabavo med mladino. Ob koncu je še poudaril, kako nas mora kultura združevati ter nam dajati novih moči in vzpodbud, da napredujemo in se ohranjamo to, kar smo, to je del slovenskega naroda.

V kulturno zabavnem sporedu so nastopili moški zbor »Fran Venturini« iz Domja, ki je pod vodstvom izkušenege pevovodje Cveta Marca ubrano zapel vrsto slovenskih pesmi. Zbor je pokazal, da ima vse pogoje za nadaljnje uveljavljanje. Mladinski ansambel »Lojzeta Hledeta« iz Steverjana je z vrsto pesmi v Slakovi priredbi odlično vzdrževal pristno domače razpoloženje. In končno so mladi »Rokovnjači« iz Ljubljane z daljšim koncertom domačih in tujih viž pritegnili stare in mlade ter seveda najmlajše. Lep je bil tudi nastop mlajše folklorne skupine iz Boršta pod vodstvom Berta Baračiča in ob spremljavi harmonikarja Bruna Bajt.

Vsi, ki smo se udeležili letošnjega praznika česenj, smo odhajali domov veseli in sproščeni ter zadovoljni nad pestrim programom tako na odru kot pri kioskih z domačim vinom, pršutom in čevapčiči.

NAVODILA VOLIVCEM NA TRŽAŠKEM

Prebivalci tržaške občine bomo dobili na volišču eno samo glasovnico in sicer za volitve kandida-tov v pokrajinski svet: prekrizajmo slovenski znak in ne dodajajmo nikakih preferenc ali drugih znakov. Za pokrajinske volitve so namreč kandidati za posamezna okrožja že vnaprej določeni in je izvoljen tisti kandidat, ki kandidira v okrožju, ki da slovenski listi največ glasov!

Prebivalci okoliških občin, to je devinsko-nabrežinske, zgoniške, repentaborske ter dolinske občine pa bodo dobili na volišču dve gla-

sovnic: eno za občinski, drugo za pokrajinski svet. Za občinske volitve volivci prekrizajo slovenski znak in lahko dajo svoj preferenčni glas; za pokrajinske volitve pa tudi v okoliških občinah nikakih preferenc. Prekrizati je treba le slovenski znak!

VSI ZA TA ZNAK, KI JE ZNAK SLOVENSKEGA ČLOVEKA!

**GLASUJMO VSI SLOVENSKO!
GLASUJTE VSI ZA SVOJO IN
NAŠO BODOČNOST!**

VOLILNI PROGRAM LISTE Slovenske skupnosti za občino Dolina

Kandidati liste Slovenske skupnosti v dolinski občini so sprejeli program za prihodnje občinske volitve, na osnovi katerega se obvezujejo, da se bodo potegovali za:

1. Razširitev telefonskega omrežja v vseh krajih v občini.
2. Ureditve odvažanja smeti ter smetišč za vse kraje; zanimanje za čiščenje Krasa.
3. Zanimanje in podpora kmetijskim dejavnostim ter upravičenim zahtevam kmetovalcev (znižanje cene vode v kmetijski namene, pravična cena domačemu mleku, ureditev poljskih poti s pomočjo prispevkov dežele).
4. Podpora združnim oblikam sodelovanja na vseh področjih.
5. Proučitev dolgoročnega načrta za razvoj turističnih dejavnosti, od katerih bi imelo korist čim večje število občanov.
6. Revizija regulacijskega načrta, v kolikor bi zahtevala nujne potrebe občanov.
7. Spopolnitev in namestitve prometnih znakov na ustreznih mestih.
8. Ojačanje vodovodne mreže ter odprava vzrokov za občutni primanjkljaj občinskih vodovodov.
9. Uslužbenici vseh ustanov, ki imajo stike z občani, naj bodo domačini ter naj obvladajo oba jezika.
10. Podpora kulturno-prosvetnemu in športnemu delovanju.

11. Sledijo nekatere nujne potrebe posameznih krajev.

V volilnem proglasu pa je med drugim rečeno, da je dolinska občina zaradi obsežnih razlategov ter po krivičnih cenah utrpela veliko škodo na vseh področjih, v zamenjo za to pa ni prejela enakovrednega nadomestila. Zaradi vsega tega obstaja resna nevarnost za pospešeno raznarodovanje. Temu se pa moramo odločno upreti. Izvrstno priložnost nam nudijo bližnje občinske in pokrajinske volitve, ko moramo pred svetom dokazati s številkami, da smo in da hočemo ostati zavedni Slovenci ter se vsestransko razvi-

KANDIDATI SLOVENSKE LISTE SE BORIJO ZA SPLOŠNO ZAŠČITO SLOVENCEV V ITALIJI

jati na vseh področjih od kulture do športa in politike neodvisno, brez ukazov italijanskih strank.

Na kandidatih listi Slovenske skupnosti smo se združili vsi, ki tako mislimo. Zaupamo v politično zrelost naših občanov, da bodo v nedeljo, 7. junija v čim večjem številu volili slovensko.

† Msgr. Janez Hladnik

79 V SLUŽBI
CERKVE IN NARODA
(SPOMINI)

Spet sem hodil maševat okrog kot »saltambas«, kot so imenovali tiste duhovnike, ki so si iskali dobro plačanih maš in Boga čas kradli z lenarjenjem v Duhovskem domu.

Kmalu sem prišel do ureditve svojega položaja z župnikom v San José de Flores, kamor sem šel večkrat opraviti sv. mašo. Bil je ta gospod prej pri Sv. Antonu, kjer je pozidal sedanjo cerkev in bil delaven ter zaslužen duhovnik.

Tako sem 17. aprila 1938 dobil v Flore- su lepo sobico, brez sten, spovednico št. 4, v kateri sem bil navadno od 6^h do 10^h vsak dan do sv. maše, ki sem jo imel tisto uro, ob nedeljah pa sem šel za mašo ob desetih na Paternal ali na Avellanedo in ob eni sem bil doma za zadnjo

NEPOŠTENENA VOLILNA propaganda v Sovodnjah

V »Primorskem dnevniku« od dne 30. maja je nekdo od pristašev sedanje občinske uprave v Sovodnjah zapisal, da so »domači gospodje« tako v »Novem listu« kot v »Katoliškem glasu« grdo napadli upravitelje v Sovodnjah.

V resnici takega napada ni bilo; če so bila iznešena nekatera dejstva, ki občinski upravi v Sovodnjah niso v čast, to se ne pomeni, da gre za napad, temveč za zdravo kritiko. Gotovo je pa, da sedanji upravitelj občine v Sovodnjah ne zasluži take hvala kot jo jim izkazuje tržaški slovenski dnevnik. Se imamo namreč v spominu, kako so se svoj čas ti možje brezpogojno izjavljali za industrializacijo širokega področja sovodenske občine in kako se je sovodenski župan v zvezi s tem sestajal z goriškimi županom. Tako npr. 6. marca 1964.

Proti takemu namenu, ki si ga je izmislil znani fašistični hierarh inž. Caccese in ki bi uničil slovenski značaj občine, so se odločno uprli svetovalci v Sovodnjah in v Gorici.

Prav tako so bili svetovalci Slovenske demokratske zveze v goriškem občinskem svetu tisti, ki so dosegli poimenovanja ulic po slovenskih zaslužnih možeh. Zakaj jih upravitelji sovodenske občine v tem niso posnemali?

Ponosno trdimo tudi, da smo hvaležni bonomianski organizaciji, ki je predlagala in dosegla velike ugodnosti za vse kmetovalce, tudi za tiste od »Alleanza contadina«.

Dosegla nam je starostno pokojnino, denarno pomoč pri nakupovanju kmetijskih strojev, pri zidavi ali obnovitvi kmečkih stavb, pri zdravljenju in tako naprej!

Res je tudi, da sodelujemo z italijansko Krščansko demokracijo, toda kot samostojna politična organizacija in ne kot navadni ali celo podrejeni člani kake italijanske stranke kot so slovensko govoreči levčarji v strankah in na listah italijanskih marksističnih strank.

In s Krščansko demokracijo sodelujemo, kadar nam to narekujejo splošne koristi slovenske skupnosti v Italiji, ne pa osebne koristi.

Strinjamo se s trditvijo »Primorskega dnevnika«, da bodo Sovodenci vedno volili antifašistično, saj se dobro spominjajo tako črnosrajčnikov kakor tudi rdečesrajčnikov, to je fašističnega in komunističnega terorja in totalitarizma! Ali ni res, da v naši matični državi vlada komunistični totalitarizem?

Ob nastanku SDZ ste nas imenovali izdajalce in obmetovali z vsemi mogočimi psovskami!

Za te volitve smo mi predlagali skupen nastop za blagor in čast slovenske stvari, pa ste predlog odklonili, ker vam ni za narodno, ampak za vašo strankarsko stvar, ko vsekakor ne nastopate v slovenskem imenu!

Kandidati slovenske liste so zvesti sinovi slovenske matere in odločni bojvniki za splošno slovensko stvar. Tisti pa, povečini titovci, ki so zlezli na liste italijanskih zlasti marksističnih strank, so, hočeš nočeš narodni odpadniki!

Za zaključek pa še ta poudarek: Častimo žrtve narodnoosvobodilnega boja in žrtve komunističnega nasilja, med temi Edija Devetaka z Vrha.

Častimo vse žrtve narodnoosvobodilnega boja, in vse padle v vojni, ker so vsi naši sinovi, naši bratje!

Vi marksisti pa poznate samo padle komuniste!

zaslužen, toda v Flore- su je svojo delavnost zamenjal za udobnost in ime floreškega župnika je postalo simbol »velikega gospoda«. Le redko je bil na prižnici in tudi v spovednici ni rad »zguljal časa«. Imel je druge važnejše posle, ki so bile večših igralne karte ali šah v Circolo Católico de Obreros (Delavski katoliški krožek).

KONGRES KRISTUSA KRALJA V SLOVENIJI

Po veličastnem evharističnem kongresu leta 1934 v Ljubljani se je začela priprava za kongres Kristusa Kralja. Janez Kalan, neutrudni slovenski apostol, je izdal najprej slovensko, potem pa tudi nemško knjigo »Kristus Kralj«.

Ker me je v tistih časih gospod Kastelic v mojih dolžnostih nekoliko razbremenil, sem se lotil prestave te knjige tudi na špansko. Nekateri odlomke sem objavil v katoliških publikacijah, toda dela nisem dokončal. Domenil sem se z msgr. De Andrea, ki je bil voljan sprejeti vodstvo romanja v Ljubljano za to priliko. Poto-

Večina partizanov niso bili komunisti, ampak prepričani borci za narodno stvar. Zal je pa res, da so jih komunisti z nasiljem nadvladali in tako povzročili narodni stvari nepopravljivo škodo. Popraviti se jo bo dalo le, če bodo vsi Slovenci na Goriškem in Tržaškem v bodoče glasovali le za demokratične kandidate na slovenski listi z lipovo vejico.

LIPAR

Za potrebno izvajanje in uresničevanje slovenskih pravic

V zvezi z razgovori med vodstvi Slovenske demokratske zveze v Gorici in goriške Krščanske demokracije je slednja dala pismena zagotovila glede nujnega postopanja v reševanju najbolj perečih problemov slovenske narodne skupnosti. Tako je v izjavi zlasti rečeno, da ostane kot podlaga bodočemu delu resolucija goriškega občinskega sveta o slovenski manjšini. Po naštevaniu že doseženih rešitev je predvsem v dokumentu omenjena nujnost čimprejše ureditve stalaža za slovenske profesorje, ustanovitve didaktičnih ravnateljstev in nadzorništva za osnovne šole, zgraditev šolskih poslopjij v ul. Campi in primerni prostori za trgovski strokovni zavod. Dalje je omenjena potreba po zgraditvi otroških vrtec (npr. Standrež) ter končna rešitev napeljav vode in elektrike v Števerjanu. Kot važna točka je v dokumentu omenjena še nujnost sprejema v javne službe sorazmernega števila slovenskih uradnikov z diplomami slovenskih šol. Priznana je še potreba po pravični podpori slovenskim ustanovam ter organizacijam. Dokument se zaključuje z željo po nadaljevanju političnega sodelovanja v pokrajinskem in občinskem merilu.

Slovenski volilni shod v Ukvah

Ukljani smo imeli v nedeljo, 31. maja zelo pomemben dan: na glavnem trgu smo prvič prisostvovali volilnemu shodu domače liste Slovenskega ljudskega gibanja. Kar dobro nam je delo pri srcu, ko smo poslušali tri govornike, kandidate na naši listi srca in tres nageljnov, ki so govorili o naših problemih in o tem, kako je treba, da pokažemo svojo narodno zavednost pred svetom.

Volilno zborovanje je najprej odprl nosilec naše liste dr. Franc Mišjač, ki je v jedrnatih besedah razložil naše hotenje in socialno-gospodarski program slovenske liste. Za njim je govoril deželni svetovalec dr. Stoka, ki nam je razložil nekaj važnejših deželnih zakonov, obravnaval nato gospodarske in posebej še gozdarske in kmečke probleme naše vasi ter vse Kanalske doline in na koncu pozval vse številne prisotne, naj oddajo svoj glas domači listi srca in tres nageljnov. Za njim je v domačem narečju govoril še Šimen Prešeren, ki se je obrnil na sovaščane s toplim pozivom, naj izpolnijo svojo narodnostno in socialno dolžnost in glasujejo za listo Slovenskega ljudskega gibanja, ki ima v programu najprej zaščito koristi krajevnega prebivalstva.

Kandidati na slovenski listi so se potem razgovorjali z domačim prebivalstvom o krajevnih problemih, ki jih Ukve in sploh vsa Kanalska dolina imajo kar precej. SLG bo po svojih močeh pripomoglo, da se ti problemi začnejo enkrat temeljito reševati.

valna agencija EVES je že pripravila primerno propagando. Mednarodni evharistični kongres v Budimpešti leta 1938 je pozornost argentinske javnosti obrnil na tisti del Evrope in tako je kazalo, da bo uspeh romanja v Evropo kar lep in združen z obiskom kongresa Kristusa Kralja v Ljubljani.

Toda Hitlerjevo početje je zasejalo nemir v svetu. Priključitev Avstrije, Sude- tov in nadaljnje grožnje so povzročile preplah v Argentini. Tako je bilo napovedano romanje v Evropo odpovedano. In tudi z mojim obiskom Slovenije seveda ni bilo nič.

Kljub temu pa sva z gospodom Kastelicem delala na tem, da se izvrši kako dejanje v čast Kristusu Kralju ob priliki ljubljanskega kongresa. V zvezi z Katoliško akcijo in s posebnim razumevanjem škofijskega asistenta msgr. Di Pasqua, pozneje škofa v San Luisu in gostoljubnega zaščitnika slovenskega semenišča skozi več let, sva objavila skoro v vseh časopisih in revijah poročilo o tem dogodku.

V cerkvi sv. Jožefa v Flore- su je bila pa tisti dan slovesna maša, pri kateri je

Pokrajinske in občinske volitve v deželi Furlanija-Jul. Benečija

Za pokrajinske volitve 7. junija je vpisanih skoro milijon volivcev, istočasno pa bo za obnovitev občinskih svetov glasovalo približno 650.000 volivcev. Po zadnjem pregledu je na volilnih seznamih za pokrajinske volitve vpisanih v celi Furlaniji-Julijski Benečiji 913.638 volivcev. Od teh jih je 235.778 v tržaški pokrajini, 389.388 v videmski, 183.556 v pordenonski in 103.925 v goriški.

Občinske volitve bodo v 202 občinah od skupnih 218. Vsega skupaj bo volilo 648 tisoč 566 volivcev. V tržaški pokrajini bodo volitve le v petih manjših občinah s skupno 20.787 volivci; te so po večini slovenske; v videmski pokrajini bodo volili v 129 občinah na 137 s skupno 371.033 volivci; v pordenonski v 46 občinah od skupnih 50 (volivcev 163.648); v goriški pokrajini pa v 22 od skupnih 25 občin s 93.198 volivci.

Volivci v pordenonski pokrajini, ki je bila ustanovljena v februarju 1968 (prej je bila del videmske), bodo 7. junija izvolili prvi pokrajinski svet, ki ga bo sestavljalo 24 svetovalcev.

Gostovanje Drame SNG iz Ljubljane

V soboto in nedeljo je gostovala v Kulturnem domu v Trstu Drama SNG iz Ljubljane z Grumovo igro v dveh dejanjih »Dogodek v mestu Gogi«. Režijo in sceno je oskrbel Mile Korun.

O delu samem pa piše Anton Slodnjak v Slovenskem slovstvu: »V tej predhodnici današnjih antidram je (Grum) groteskno prikazal splošni duhovni in življenjski zastoj v domačem svetu ter je menda hotel z nepričakovano rešitvijo igre (ženska se osvobodi iz nasilnih in nečestnih ljubezenskih vezi z ubojem) izreči, da je prebuditev iz takega stanja mogoča le z aktivnim uporom.«

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 7. do 13. junija 1970

Nedelja: 12.00 TV festival Bled 70. 13.15 Sebastijan in odrasli - film. 14.15 Nogomet v Mehiki: SZ: Belgija. 16.00 Nove melodije: 18.50 Nogomet v Mehiki: Brazilija: Anglija.

Ponedeljek: 15.30 Nogomet v Mehiki: ZRN: Bolgarija. 18.30 Po sledih napredka. 20.35 Saul O'Hara: Poroka je vedno tvegana stvar - drama. 22.05 Razgledi po filmskem svetu: Madžarski kratak in dokumentarni film.

Torek: 17.45 M. Sušmelj: Južna morja. 18.30 Srečanje v Studiu 14. 19.05 Nazaj k naravi. 19.25 Bomo imeli jutri kaj več časa za otroke. 19.30 S plavutmi in masko. Lindsay Anderson: Sportno življenje.

Sreda: 16.30 Mednarodni atletski miting. 18.00 Obrežje - oddaja za italijansko narodno skupino. 19.20 Zdravstvena oddaja. 21.35 400 let slovenske glasbe. 22.05 24 ur Ljubljane. 22.50 Nogomet v Mehiki: Perù: ZRN.

Četrtek: 15.45 Nogomet v Mehiki: Švedska: Uruguay. 17.55 Glasbeni Cicibani. 19.05 Nekajkrat v tednu. 20.35 Slovenska popevka 70. 21.50 Mannix - film. 22.50 Nogomet v Mehiki: Anglija: CSSR.

Petek: 18.30 Glasba za staro in mlado. 19.05 Svet na zaslonu: Latinska Amerika. 20.35 Slovenska popevka 70. 23.00 Evropsko prvenstvo v rokoborbi.

Sobota: 17.50 Po domače z ansablom Maksa Kumra. 18.20 Busch: Cipek in Cipek - mlad. igra. 19.20 Sprehod skozi čas. 21.40 Skrivnosti morja. 22.05 Močnejše od življenja. 23.30 Evropsko prvenstvo v rokoborbi.

pel naš zbor, gospod Kastelic je imel sv. mašo, jaz pa pridigo.

ZACETEK DRUGE SVETOVNE VOJNE

Kmalu po tistem, bilo je 29. septembra že ponoči, zaslišim kričanje časopisnih raznašalcev bolj glasno kot navadno: »Začel se je vojni ples. Hitler je vdrl na Poljsko, bojni v Gdinji in Gdansku.«

Torej je res do tega prišlo! Zagomzelo me je po vsem telesu. Vedel sem, da se je požar vnel. In kje se bo ustavil? Tudi sem vedel, da naši Svabi v Slavoniji in Kočevarji v Sloveniji sanjajo o velikem nemškem rajhu, ki je že prišel do koroške meje.

Ko pride jutraj gospod Kastelic, ki je živel v Duhovskem domu in imel dnevno sv. mašo ob pol 11^h v Flore- su, sva preudarjala položaj, ki je nastal.

»Janez, le pripravi se na najhuješe. Če ne bo že pred to zimo, bo gotovo drugo leto, ko pridemo mi na vrsto. To, kar ne razumem je, kako je mogoče, da sta se Hitler in Stalin pobratila.«

(Se bo nadaljevalo)

Goriške molitve

Slovenska prisotnost v zadnji upravni dobi

Ko se po petletnem plodnem obdobju spominjamo dela izvoljenih svetov na prejšnjih upravnih volitvah leta 1965, si moramo priključiti v spomin temeljne točke programa levosredinske večine na Goriškem. V programskem govoru goriškega župana na prvi seji občinskega sveta oktobra leta 1965 najdemo tudi poglavje, posvečeno odnosom s Slovenci kot narodno manjšino. Ta dokument nedvomno odraža stališče in usmeritev nove večine in je v veliki meri posledica aktivnega prizadevanja Slovenske demokratske zveze v Gorici in njenih izvoljenih predstavnikov. Po teh smernicah se je tudi razvijalo plodno delo naših izvoljenih predstavnikov, ki je našlo najlepši zaključek v resoluciji o pravicah slovenske manjšine ob koncu petletnega obdobja, o kateri je itak govora drugje.

Naj povzamemo nekaj odlomkov iz županovega govora o slovenski manjšini. Ko razpravlja o preteklih težavnih obdobjih, poudarja nastop novih časov v duhu realističnega in pogumnega gledanja ter pravi:

»Prisotnost v večini ter v odboru upraviteljev slovenske narodne skupnosti pomeni nedvomno premostitev vseh starih ovir. Zelimo odkritosrčno spoštovati jezikovno bogastvo, izročila, posebnosti in

kulturo slovenske skupnosti. Smatramo namreč, da je njena prisotnost ne nosilec razdora, temveč dopolnilne naše človečanske stvarnosti. To dejanje hoče tudi biti iskren dokaz civilne odprtosti in želje po sodelovanju za skupni dobroti. V mejah pristojnosti občine bo občanom slovenskega jezika zagotovljena možnost razvoja njihovih izročil ter običajev.

Jasno se zavedamo, da bodo italijanski državljani slovenskega jezika znali ceniti novi duh in se bodo vključili v živo in dejavno telo skupnosti, kateri bodo tudi sami velikodušno prispevali v smislu celotnega napredka prebivalstva.«

Brez resnega sodelovanja demokratičnih sil iz vrst SDZ in Kmečko-delavskih zvez naših slovenskih občin bi nikoli ne prišlo do tega preobrata v odnosih do slovenske skupnosti. Zato tudi ni nikakega dvoma, da lahko le močno in samo slovensko novo demokratično predstavništvo zagotovi tudi v bodočnosti nadaljevanje že začete politike razumevanja in stvarnega reševanja vseh še višjih problemov naše manjšine.

Zato našim volivcem ne bo težka izbira in bodo v volilni kabini oddali svoj glas le slovenskim kandidatom na slovenski listi.

Petru Špacapanu v spomin

Pogovor s prijateljem.

Močne luči, šum, avtomobilska kolesa.

Na mokri in umazani podgorski cesti si se zgrudil — nepremičen.

V beli krsti!

Poln spomladnega cvetja, ob svečah, ob materinem joku, si ležal kot lep božji angel — brezgiben.

Ti, Peter!

Najboljši med nami.

Odšel si na nebesne planjave, kjer sedaj prebivaš.

ANKA

Romanje v Drežnico

V nedeljo, 24. maja se je vršilo romanje Apostolstva molitve iz Gorice v svečišče Srca Jezusovega v Drežnico. Lep sončen dan smo imeli. Drežnica, čudovit gorski kraj, je s cvetočimi jablanami in bujnim zelenjem nudila pravi užitek, zlasti še, ker so bile gore nad vasjo s Krnom vred vse zasnežene, saj je še dan pred našim prihodom snežilo. Romarji smo imeli skupno z vaščani sv. mašo, pri kateri je domači pevski zbor ubrano prepeval. Nato smo se po dolini Idrije pešljal v živosrebrno Idrijo. Prej smo se še ustavili pri božjepotni cerkvi Marije na Skalci v Spodnji Idriji, kamor je cerkveno spadala vsa obširna okolica pred odkritjem rudnika. V Idriji smo si ogledali novo cerkev sv. Jožefa delavca in s hriba sv. Antona še mesto z rudniškimi napravami. V Idriji pri kosilu v hotelu Nanos seveda niso smeli manjkati »žlikrofi«. Ob vrnitvi smo se ustavili še v Črnem vrhu za popoldansko blagoslov. Res lepo romanje, združeno z izletom po lepih krajih in z veselimi razpoloženjem romarjev.

Naše čestitke

Družino Marjana Bandelj in Anice Makovic iz Podgore je dne 27. maja razveselil prvorojenček Walter. Njih veselju se pridružujejo tudi sorodniki, prijatelji in znanci.

Marjan Bandelj iz znane Bandeljnove družine se je pred enim letom poročil s simpatično Anico Makovic iz Skocjana pri Novem mestu in si ustanovil družino na krščansko-narodni podlagi. Tej novonastali pridni družini, ki trguje s cvetlicami ob pomoči večšega očeta g. Justa, čestitamo ob prvorojencu in želimo obilo družinske sreče še vnaprej.

Slovenski slikar razstavlja v Gorici

V galeriji »Pro Loco« v Gorici razstavlja od 1. do 15. junija svoja dela slovenski slikar Albin Polajnar, ki je v letih 1965-68 obiskoval Akademijo za oblikovalno umetnost v Beogradu.

Albin Polajnar je začel slikati najprej pod vplivom mojstra slovenskega impresionizma Riharda Jakopiča, kar pride zla-

sti do izraza v ciklu slik »Mostnica«. Nato se je oklenil ekspresionizma, pri čemer sta vplivala nanj Nemec Kokoška in Rus Sutina. Iz te dobe so slike, ki kažejo Bohinj. Kasneje je ustvarjal zgledujoč se na jugoslovanskem slikarju Bjelčiću in na francoskih Vlamíncu in Dufju. Sad tega vpliva so razne pokrajinske slike iz Slovenije, med njimi »Uskovnica«.

V celoti razstavlja slikar Polajnar 12 slik, ki so gotovo vredne ogleda.

Družinska sreča

V družini gospe Irene Bertolini roj. Vetrici se je rodil sedmi otrok, ki bo nosil ime Frančišek; v družini Alfreda Vetrici pa je žena Neda povila hčerko prvorojenko, ki jo bodo klicali za Barbaro. Obe srečni družini sta poklonili ob tem veselem dogodku 5.000 lir za katoliški tisk. Ko jima čestitajo vsi znanci in prijatelji kakor tudi naš list, vsi skupaj pozdravljajo nove člane naše skupnosti z željo, da bi ji ostali zvesti vse življenje.

Turisti, izletniki in vsi, ki zaradi katerega koli vzroka ne morejo k sv. maši v nedeljo ali na zapovedan praznik, naj vedo, da lahko izpolnijo svojo krščansko dolžnost z

VEČERNO MASO

ki je v slovenskem jeziku v Gorici v cerkvi sv. Ivana ob 20. uri vsako soboto in na večer pred zapovedanim praznikom.

Popravljamo!

V poročilo o spominski prireditvi ob 25-letnici obnovitve slovenskih šol na Primorskem, ki je bila 24. maja v Katoliškem domu v Gorici, sta se vpletli dve netočnosti, katere danes popravljamo.

Točko »Sončna Goriška« so izvajali učenci osnovne šole v ulici Croce, Gorica. Pripravila jih je učiteljica Tatjana Bednarik (in ne Ivo Bolčina). Pač pa je učitelj Ivo Bolčina, ki poučuje na osnovni šoli v Standrežu, lepo pripravil in nato tudi vodil pevski nastop standreške ljudskošolske mladine.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Poročili smo že, da je naš rojak Vinko Levstik, slovenski hotelir v Rimu, prejel zlato odličje, ki mu ga je podell Pokrajinska ustanova za turizem zaradi posebnih zaslug v zvezi z »Dnevom turizma, vljudnosti in gostoljubnosti«. Odličje je — kot je razvidno na sliki — prejel g. Vinko Levstik 14. maja na Kapitolu v Rimu

ZA KMETOVALCE

Češnje po cvetenju

Ko je češnja odevetela in nastavila mlade plodove, je v nevarnosti, da se pojavi na listih luknjičavost in na vejicah smolikavost (corineo); plodovi pa so izpostavljeni glivici (Monilia), ki povzroča gnilobo. Proti vsem tem boleznim zavarujemo češnjo tako, da škropimo s sredstvi, ki vsebujejo Captan kot so npr. Cap 50, Captan 50, Orthocide, Santhane, SR 406 itd. Če dež izpere škropivo, moramo ponoviti škropljenje. Nevarna doba Captana je 15 dni in toliko časa pred obiranjem prenehamo s škropljenjem.

V tej dobi ogrožajo češnjo nekateri škodljivci, proti katerim nastopimo le, če se pojavijo v večji količini. Nevarne so uši, ki srkajo sokove na mladih listih in vejicah ter tako slabijo rastlino. Na listih se lahko pojavijo razni ojedenci kot so hrošči in gosenice. Ko pa se začne češnje barvati, nastopi češnjeva muha in odlaga jajčeca na plodove; izlegle ličinke vrtajo v plodu in ga pokvarijo. Vseh teh žuželk se ubranimo, če škropimo s sredstvi, ki vsebujejo Rogor (= Dimetoato) kot so npr. Aragon, Eligor, Rogor, Rogosol itd. Rogor ima to prednost, da po strupenosti spada v tretjo skupino in zato ni tako nevaren za človeka. Deluje kot sistemik, kar pomeni, da prodre v rastlino in zastrupi vso notranjost. Žuželke poginejo, ko pride Rogorja v dotik z njihovim kožo ali pa zaide s hrano v njihov želodec. Nevarna doba Rogorja je po zakonu 20 dni. Dež ga ne more izprati, ker se zadržuje v notranjosti rastline. Za škropljenje izberemo večerne ure, ker se škropivo ponoči počasneje suši in ima dovolj časa, da prodre skozi liste v notranjost.

Doberdobj

Najlepši spomin mladosti je prvo sveto obhajilo, zlasti če je bil otrok toliko pri pameti, da je vedel, kaj se godi. Po novem je to sedaj boljše, ker prejme otrok obhajilo v tretjem letniku šole. Pa verjetno tudi zato, ker je marsikje otrok v nevarnosti, da nima za seboj nobenega močnega zgleda, ki bi ga podpiral, zlasti v počitnicah. Lepo in zgledno je bilo, ko je 12 naših otrok prejelo Jezusa skupaj s svojimi mamicami; lepo v cerkvi, lepo v župnišči pri zajtrku in tudi popoldne v župnijski dvorani, kjer je bila njim v čast prireditev: deklamacija, recitacija in trodejanka »Ivčokove sanje«.

31. maj je videl kar tri proslave. Najprej zaključna šolska prireditev v šolskih prostorih. Ves dan razstava ročnih del in risb; popoldne pa prireditev: deklamacije, petje, rajanje, prizorčki in še bogat sročolov za šolo. Res pridni in pohvale vredni vsi. Seveda vroče je bilo v šolski kletelovadnici in veliko lepše bi bilo v novi zračni in prostorni župnijski dvorani. Saj je domači župnik in tudi škof poudaril na dan otvoritve, da je na razpolago vsem, ki so plemenitih idealov.

Isti dan je gostovala godba na pihala v naši vasi in v večernih urah zaigrala lepe skladbe različnih skladateljev.

Prav tako se je isto nedeljo 26 mladih igralcev z domačimi avtomobili odpeljalo v Standrež, da so v tamkajšnji župnijski dvorani ponovili pravilčno igro v štirih dejanjih »Sirota Jerica«. Kljub zelo nerodni uri in prenatrpanemu dnevu je prireditev lepo uspela in je lepo število gledalcev opogumilo mlade igralce k nadaljnemu delovanju.

Ukinitve prispevkov za nekatere vrste sadja

S 1. majem letos je kmetijsko ministrstvo v soglasju s pravilnikom Skupnega evropskega trga uknilo vse podpore, ki so jih razni zakoni predvidevali za nasad ali obnovo jablan, hrušk in breskev. Poleg tega so razpisane nagrade za tiste kmetovalce, ki bi izruvali in odvrgli jablane, hruške in breskve in bi se zavezali, da ne bodo teh vrst sadja sadili na svojem posestvu najmanj pet let. Ti ukrepi so bili potrebni, da se zniža proizvodnja teh vrst sadja in se prilagodi stvarnemu povpraševanju trga.

DAROVI

Za cerkev sv. Cirila in Metoda v Stojakovem: F. S. 5.000 lir; Ivan Prinčič, Krmin, 5.000 lir; romarji iz župnije sv. Vincencija 5.000 lir; P. Tomz 2.000 lir; N. N. 1.000 lir; Marija Ferluga 500 lir; N. N. iz Rojana 5.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Julka Brajnik v spomin Petra Špacapana 2.500 lir; Iva Stibilj Galassi 5.000 lir.

Za Alojzijevešče: Marija vd. Avber ob smrti moža 5.000 lir.

Za skavtski sklad: V spomin pok. Petra Špacapana družina Vetricih-Brešan 5.000 lir.

Družina Čotič iz Gorice daruje: za goriške skavte v spomin pok. Petra Špacapana 2.000 lir; za Alojzijevešče 2.000 lir; za Zavod sv. Družine 2.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Ansambel mladih z Opčin 10.000 lir ob deseti obletnici otvoritve doma.

OBVESTILA

POJASNILO UREDNIŠTVA. Članek »Nekaj šolske kronike«, ki je izšel v zadnji številki našega lista, se nanaša na šolske razmere na Tržaškem in nima nobene povezave s slovensko šolo na Goriškem.

Ekumensko potovanje v Bosno in Hercegovino. Cena potovanja je 52.000 (zadnjič smo pomotoma javili ceno 42.000 lir). Ob vpisu se plača 10.000 lir. V primeru odpovedi se vprisnina ne vrne. Vpisovanje se zaključuje 30. junija.

Sindikata slovenske šole v Trstu vabi svoje člane (učitelje in profesorje) na članski sindikalni sestanek, ki bo v petek, 5. junija ob 17. uri v Gregorčičevi dvorani v ul. Geppa 9. Na sestanku bomo razpravljali o stavkovnih akcijah in o ostalih sklepih, ki jih je sprejel občni zbor sindikata.

ZAHVALA

Ganjani ob tolikem sočutju se ob smrti našega dragega moža, očeta, deda

Jožefa Avber

toplo zahvaljujemo domačemu župniku č.g. Prinčiču za sv. mašo in žalne obrede, č.g. gospodoma Peterlinu in Stoku iz Marijanišča za spremstvo in lepe poslovilne besede, svetokriškemu cerkvenemu moškemu zboru za žalostinke, sorodnikom, znancem in vsem, ki so za pokojnika molili in ga spremili na njegovi zadnji poti.

Zalujoči:

žena Marija, hči Margarita, zet Franko ter vnukl Nadja, Neva in Andrej Bizjak

Samatorca - Zgonik - Veliki Repen, 25. maja 1970

**RADIO
TRST A**

Spored od 7. do 13. junija 1970

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Glasba za harfo. 11.15 Odjava za najmlajše: J. Spyri: »Heidi«. Tretji del. 12.15 Vera in naš čas. 13.30 Glasba po željah. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 15.30 D. Buzzatti: »Plašče«. Enodejanka. 16.45 Revija orkestror. 17.30 Pri naših pevskih zborih. Miniaturni koncert. 18.45 Bednarik: »Pratika«. 19.15 Sedem dni v svetu. 19.30 Melodije iz filmov in revij. 20.30 Iz slovenske folklorne ljudske pesmi.

Ponedeljek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Jež: Italijanščina po radiu. 17.35 Obletnica meseca: »Charles Dickens ob stoletnici smrti«. 18.30 Zbor »La Rocca« iz Garde. 19.15 Zna melodije. 20.30 Pesmi od vsepopold. 21.05 Pripovedniki naše dežele: S. Miniusi: »Kragulje«. 21.25 Romantične melodije. 21.45 Tenorist Mitja Gregorčič, pri klavirju Lipovšek. Samospeli B. Ipavca, Gerbiča in Linhartar.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Plošče za vas. 18.30 Komorni koncert ansambla »I Musici«. 19.00 Otroci pojó. 19.10 Humor v slovenski literaturi (6) »Janko Kersnik«. 19.45 Zbor »E. Adamič« iz Ljubljane. 20.30 Strauss: »Elektra«, operna enodejanka.

Sreda: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Tržaški mandolinski ansambel. 17.20 Za mlade poslušavce: Sodobne popevke. 17.35 Jež: Italijanščina po radiu. 19.20 »Beri, beri rožmarin zeleni«. 20.30 Simfonični koncert. 21.55 Hawajski motivi.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 »Družinski obzorik«. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Jevnikar: »Slovenščina za Slovence«. 17.55 Kako in zakaj. 19.10 Simonitijska: »Pisani balončki« - rad. tednik za najmlajše. 20.30 D. Hayworth: »Nima smisla ugibati«. Radijska drama. 21.55 Skladbe davnih dob: Gastoldi: 6 baletov.

Petek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Vzroki nesreč pri otrokih in mladostnikih ter njihovo preprečevanje: M. Mori (3) »Splošne značilnosti«. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Jež: Italijanščina po radiu. 19.25 Priljubljene melodije. 20.50 Koncert operne glabe.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 13.30 Glasba po željah. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 16.10 Operetne melodije. 16.30 G. C. Croce: »Bertoldo«. Peti del. Izvajajo dijaki slovenskih višjih srednjih šol v Trstu. 18.30 Akademski folklorni ansambel »F. Marolt«. 19.10 Pod farnim zvonom župne cerkve v Sovodnjah. 20.30 Teden v Italiji. 20.50 S čitalniških odrov: »Ljubez ne usahne« neznanega slovenskega avtorja. Priredil Mirko Mahnič.

Sv. maša v spomin dveh naših javnih delavcev. V četrtek 11. t. m. ob 21. uri bo v cerkvi sv. Ivana sv. maša ob osmi obletnici smrti pok. prof. Mirka Fileja in za pok. Petra Špacapana ob tridesetem dnevu njegove tragične smrti. V sv. mašo bomo vključili vse naše pokojne, kulturne in prosvetne delavce na Goriškem. Vabljeni vsi, ki so pokojnika poznali in jim je drago naše prosvetno-kulturno delo.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo